

Ioan Hoszu Longin, din Cojocna, Teodoru Ceortea din Cojocna, Ioan Blaga din Ghirișu și Ioan Păteanu din Mărișel.

După acestea președintele atrage atenția adunării asupra articolului de fond din Nr. 44 al guvernamentului „Kolozsvár”. (Acest articol, în care se propune Maghiarilor să facă o contra-mișcare, este cunoscut deja cetitorilor noștri — Red. G.) Oratorul condamnă procederea foilor maghiare locale și mai ales a guvernamentului „Kolozsvár”, care vine și provocă societatea maghiară la demonstrații față de exercitarea dreptului de înfrunire și consfătuire al alegătorilor români, și declară, că intențiunea adunării acesteia, ca și a celorlalte ținute în țera întrégă, nu este și n'a fost de a îngroșa neînțelegerile și ura națională, ci chiar din contră, este și sunt cu scopul ca să se vadă, că națiunea română este aici în patriă un factor important, fără de care asupra intereselor lui și în contra acestora nu se mai poate continua o politică meșteșugită, fără de a avea rezultatele dăunătoare.

Românii blânzi din firea lor, dice președintele, sciu îndura multe neajunsuri și nedreptăți, ce li-se făcu, însă toate acestea le îndură cu credința fermă că li-se vor recunoște drepturile; — ba lasă posibilitatea chiar, că însuși elementul maghiar se va întorcede dela calea înnoptă dezastruoasă și păgubitoare pentru patria comună, și dora se va pute încheia buna înțelegere, reciprocă și frățietatea adevărată, care o dorescu cu atata sete Românii din patriă

Constată mai departe, că Românii nu sunt inimizii ai Maghiarilor și nici că voescu a-i scurta în drepturile, ce li-se cuvin pe baza numărului lor adevărat, pe baza culturii, ce o au, și a averii, ce o posedă, însă totu astfel pretind și Românii, ca și drepturile lor să fie în aceeași măsură respectate.

Poporul român, consciu de sine și de drepturile sale naționale, ca un popor autohton în această patriă străbună, în toate timpurile și-a pretins partea sa din drepturile publice, și-a pretins recunoșterea sa ca națiune compunătoare de stat și în toate timpurile a luptat pentru o cultură specifică românească și drepturi naționale.

Dela ștergerea iobăgiei, din anul 1848 încôce, devenind toate poporele libere, li s'a dat și fiilor națiunii române ocaziunea de a se aventa spre o cultură mai înaltă națională și de se afirma în stat ca națiune.

Legile anilor 1863 dovedesc, că chiar și preainaltul Monarchă a recunoscut, prin sancțiunea legilor aduse atunci, aceste drepturi ale Românilor, sancțio-

nându-le, ba le-a recunoscut și prin rescriptele îndreptate către aceea dietă.

Inaugurarea sistemului dualistic și crearea hegemoniei maghiare în anii 1866—1868 au adus cu sine uniunea și punerea la dosar a legilor naționale. Aceste dispoziții, fiind create fără un consens basat pe firea dreptului libertății, au jignit cel mai cardinal drept al Remânilor, deja recunoscut și prin legea de naționalitate, de unde a urmat, că poporul român s'a aflat și se află eschis într'o formă nenaturală dela posibilitatea exercitării drepturilor sale politice.

Legile despre egala îndreptățire admit la început posibilitatea respectării liberei dezvoltări naționale pentru poporul român precum și posibilitatea participării fiilor români la viața politică oficială din stat, — praxa vieții însă i-a desiluzionat cu desăvârșire.

De aci neîndestulirea generală a Românilor, și o ținută deși nu dușmănoasă și răuvoitoare față de guvern și de națiunea maghiare, der totuși de atare natură, care se apere cel puțin deocamdată pe poporul român de desnaționalizare.

Adunările ținute la Sibiu în anii 1881, 1884, 1887 și 1890 sunt totu atatea dovezi despre această nemulțămire, și motivările concluderilor aduse în acele adunări afirmă cele dice cu desăvârșire.

După acestea arată scopul adunării prezente, care se cuprinde în cele trei puncte ale programei, dintre cari, privitor la cel al asilelor de copii, dice între altele, că: „Nici în istoria poporelor antice, nici în viața poporelor moderne nu cetim și nu aflăm casu unde statul să vină cu puterea legii și să reguleze cu forța crescerea copiilor între anii 3—6 într'o formă specială. Tote poporele și națiunile au lasat acestu drept părinților și, deși au dat ocaziune spre a înlesni aceloră crescerea, au făcut-o acesta în mod permisiv, nu însă obligativ. Puroederea acesta nefirescu în sensul proiectului, conduce și se apropie de sistemul de guvernare socialistică.

Nu voescu însă să anticipe nici într'unu obiectu de sub pertractare, ci lasă discutiunea la dispozițiunea adunării asupra acestor întrebări ponderose.

(Va urma.)

Adunarea alegătorilor români din Chiueșdul Silvanu, com. Sălagiu.

Chiueșdi, 3 Martie, 1891.

Alegătorii români din comuna Chiueșdul Sălagiului au fost convocati la o adunare prin M. On. D. preot local Gavriel Meseșianu, pentru a se declara asupra proiectului de lege pentru asilurile de copii pe 1-a Martie st. n. în localitatea școlii confesionale din locu.

Adunarea s'a ținută la numitulu terminu în localitatea școlii, unde s'au prezentat peste 80 de alegători români, aclamându de președinte al adunării pe M. On. D. preot din locu Gavriel Meseșianu, er de notar pe d-lu învățătoru loc. Ștefan Timoc.

M. On. D-nu președinte ocupându și locul, mulțami pentru încrederea pusă în densusu, printr'o vorbire forțe pătunțitoare, arată tristețe și păgubitoare urmări, ce voru ave asilele de copii, decă acelu proiectu de lege se va primi și sancționa: căci acela tinde a ne răpi limba, religiunea, naționalitatea, banii și viitorul tinerei noastre generații. Roga pe alegători, că după o pertractare serioasă și demnă de nisce alegători consicii de drepturile lor, să se declare față cu acestu proiectu monstruos.

După acesta alegătorii și poporul de față indignat până 'n sufletu la auțulu acestui proiectu fatalu în unanimitate aducă următorea:

Rezoluțiune.

Alegătorii români din comuna Chiueșdul Silvanu din cerculu electoralu Dioșod, comitatulu Sălagiu, protestează cu totă solemnitatea și energia în contra proiectului de lege pentru asilele de copii.

După acestea M. On. D. președinte la orele 4 p. m. între urări de „să trăească” declară adunarea de închisă.

Unu alegătoru.

CRONICA POLITICĂ.

Diarele unguresci peste totu arată unu interesu deosebitu față cu schimbarea cabinetului român. În timpul de față ele sunt forțe nemulțamite cu cele ce se petrec în Bucuresci. Astfel diarulu guvernamental „Kolozsvár” în numărulu său cel mai nou publică unu articulu de fondu intitulat „Din ciubertu în galăta” (din puț în lacu). În acestu articulu, foia ungerescă vorbesce în mod batjocoritoru despre schimbarea cabinetelor din România, presupunându, că de obicei, că cauza acestor schimbări sunt „agitațiunile rusesci.” „Noi”, dice foia ungerescă, „n'avem să ne plângem de căderea lui Manu. Guvernulu lui Manu s'a uitat cu mâinile încruciate cum s'a formatu Liga; acestu guvern a fost ca și diavolulu, care stă la o masă cu tine și-ți zimbesce, în timp ce cu ooda dă pe sub masă și umbli să restorne totul. Nu pôte der foia ungerescă, decăt să se bucure de căderea cabinetului Manu, der bucuria acesta a durat puținu, căci după Manu dice „Kolozsvár” „a urmatu generalulu Florescu”, care pentru Unguri nu este mai bun decăt Manu și de aceea ei nu potu ave nici o speranță în elu. E forțe îngrijat „Kolozsvár” de cele ce voru

urma în viitoru, der speră totuși, că în casu de răboiu se voru afla în România bărbați, cari voru da altă direcțiune politice românesci.

Cu ocaziunea alegerilor de deputat în comunele rurale din Bucovina, a fost ales în cerculu Cernăuț-Seret-Storojinețu candidatul Românilor, baronulu Eudoxiu Hormuzachi cu 355 voturi față cu contracandidatul rutean Winnicki, care a primitu numai 14 voturi. În cerculu Sucéva-Rădăuți-Câmpulungu a fost de asemenea ales în unanimitate candidatul Românilor Ioan Lupulu, cu 387 voturi.

Rusia face mereu pregătiri de răboiu. După o telegramă din Varșovia, guvernulu rusescu lucră necontentu pentru sporirea puterii armate și pentru desvoltarea ei. Înainte cu vr'o câte-va zile, ministrulu de răboiu a dispus organizarea unei noue diviziuni infanteriste la Varșovia. Se voru mai consolida cu puteri noue și regimentele de cazaaci de lângă Don, afară de acestea se cumpără necontentu munițiune și materialu de răboiu, ca la casu de trebuință să se pôte face grăbnicu mobilizarea.

SCRILE ȚILEI.

Unu conferențiaru român în Viena. Cetim în „Românulu”: În urma invitațiunii ce i-s'a făcutu de societatea arheologică-filologică din Viena, d-lu Gr. G. Tocilescu, care se reintorcea din Italia în România, a ținutu Joia trecută în 14/26 Februarie, o conferență asupra monumentului triumfalu al lui Traianu din Dobrogea. Conferența a fost ținută în sala universității vieneze sub președintiă domnului Hartel, rectorulu universității, și în fața unui numeros publicu din lumea științifică. Succesulu conferenței a fost deplinu.

Liga. Cetim în „Timpulu”: În curându se va ține în Bucuresci o adunare generală a tuturor secțiunilor de Ligă pentru unitatea culturală, spre a se lua mai multe deciziuni importante. Fiă-care secțiune din județe va trimite unu număr de delegați la această adunare.

Unu dentistu român din America. Din America vine știrea, că la esamenulu generalu de doctorat și de absolvirea studiilor, ținutu la colegiulu surgical-denticu din Filadelfia, tinerulu Leonu Velescu din România, a obținutu crucea de aur și premiulu principalu cu unu succes rar, prezentându pe lângă tesa în scris și o lucrare practică dentică, pe care profesorii esaminatori au calificat-o ca perfecțiune rară. Tinerulu Velescu va merge întomna la Bucuresci, spre a începe practica acolo.

perplesu. Pentru ca să-mi dea timp să mă liniștescu, noii mei cunoscuți începură să vorbescă între ei, și pentru ca să-mi arate, că ei mă tractează fără nici o formalitate, și ca pe unu bun și vechiu cunoscutu. Într'aceea mă sculaiu de pe scaun și umblaiu în sus și în jos prin odaia, privind la cărți și la tablouri. Numeprea pricep la tablouri, der unulu imi atrase totă atențiunea. Era unu paisagiu din Elveția, der nu pictura escelentă mă frapă, ci împrejurarea, că tabloul era găurit de două glonțe. Cele două glonțe se aflau tocmai una peste alta. „Minunată împuscătură!” diceiu eu întorcându-mă către contele.

„Da” dice elu, „o împuscătură forțe ciudată. Te pricepi d-ta să puci?”

„Binișor” răspuseiu eu forțe mulțumit, că conorbirea se întorse asupra unui obiectu, despre care puteam și eu să vorbescu. „Cred, că n'asți greși o carte de jocu la o distanță de 30 de pași — de sine se înțelege, că cu pistole, pe cari le cunoscu deja.”

„In adevăr?” dice contesa, ou o față, care esprima unu interesu forțe

mare. „Și tu, iubitul meu, ai putea nemeri o carte de jocu la 30 de pași?”

„In zilele acestea vomu face odată o încercare” răspuse contele. „In vremea mea nu eram rău țintașu, der de patru ani n'am mai luat pistolulu în mână.”

„O”, diceiu eu „atunci m'asți rămăși, că ai greși și la 20 de pași. Impuscarea cu pistolulu cere exercițiu zilnic. Acesta o sciu din esperință. Eu eram privitu în regimentulu nostru de cel mai bun țintașu. Odată, din întâmplare, nu mai luasem pistolulu în mână o lună de zile, pistolele mele erau la reparat; și decă voescu să credi d-le conte, când am începutu erăși să pusc, am greșit o sticlă de patru ori una după alta, la o distanță de 20 de pași. Căpitanulu nostru, unu camarad plăcut și om vesel era tocmai de față și dise: „La naiba, camarade, nu poți să omori nici măcaru o sticlă? Cine-a mai vădutu atata trezvie!” Crede-mă, d-le conte, trebuie omulu să se eserceze în continuu, căci decă nu, se desvață cu totul. Cel mai bun țintaș diu că-i-am cunoscutu vre-

odată, era în fie-care di cu pistolele în mână, și înainte de mâncare pușca celu puținu de trei ori. Acesta nu o lasa, întocmai cum nu-și uita să ia înainte de mâncare păhărelulu de rachiu.

Contelui și contesei se părea că le place, că m'am făcutu vorbăreți.

„Și ce felu de țintaș era acela?” întrebă contele.

„Ei, decă vedea de esemplu o muscă pe părete — rideți, contesa? — der în adevăr așa este — decă din întâmplare vedea o muscă atunci striga: He da, Kușka, adă-mi, pistolele!” Kușka-i aduce unu pistolu încăruat. Paf, și musca și era zdrobită pe părete!”

„Ce desteritate!” dice contele. „Și cum se numea el?”

„Silvio, Domnule conte!”

„Silvio!” strigă contele sărind în sus. „Ai cunoscutu d-ta pe Silvio?”

„Cum să nu-lu fi cunoscutu! Eramu amicii buni; elu era privitu de regimentulu nostru ca unulu dintre ai noștri; der de 5 ani n'am mai auțitu nimic despre elu. Așadără și d-ta, d-le conte, l'ai cunoscut?”

„Da, l'am cunoscutu, l'am cunoscutu forțe bine. Nu ția istorisitu vreodată o pătania curiosă din viața sa?”

„Înțelegi, pôte istoria ceea cu palma, pe care i-o dadu odinori la unu balu unu tineru perde-veră?”

„Nu ția spusu numele acelu perde-veră?”

„Nu... der, d-le conte”, strigai eu, presemțind adevărulu, „te rog de iertare, nu sciam.... să fi fostu ore d-ta însuși!”

„Da, eu însu-mi”, răspuse contele cu totulu zăpăcit și tabloulu acesta găurit de unu glonte este o aducere aminte a întâlnirii noastre ultime.”

„O, te rog iubitul”, dice contesa, „nu mai vorbi despre acesta. M'apucă grăza când audu de istoria acesta.”

„Nu”, răspuse contele, „trebuie să-i istorisesc Domnulu totul. Elu șcie, cum am insultat pe amiculu său, și se cade acuma să afle cum și-a răbunat Silvio.”

(Va urma.)

Ucu Paolo.

Concert. Duminecă în 8 l. c. D-lu *Iakob Nagy* va arăta în sala Hotelului central (Nr. 1) la orele 5 d. m. cu ocaziunea aniversării a 30-a a carierei sale de artist în fluier, un concert. Intre alte piese va cânta fantasii de cântece românesce și „Un tablou din valea Hațegului în Transilvania“, ambele compuse de concertist. Cu aceste piese d-lu Nagy a dobândit și în orașele mari cel mai mare succes în concertele sale, dintre care multe au fost date în scopul de binefacere.

* * *
Teatru. Sâmbătă în 7 l. c. se va reprezenta renumita operă a lui Millöcker „Der arme Ionathan“.

Istoricul catedrei de religione și limba română dela gimnasiul din Baia-mare.

(Fine.)

Indată ce statul a luat în biruință gimnasiul, s'a început șicanarea; mai întâi limba română s'a decretată ca studiu extraordinar, pe lângă toate ce în actul înființării punctul 5 se dispune chiar: „ca și din acele studii, care după ordinea școlară s'ar preda în limba maghiară, încât această limbă n'ar fi bine pricepută în înțelesul dispuneri de sub Nr. 75,207/1861 atâtu esplicările cât și răspunsurile pe câtă numai se poate se facă și în limba română.“

De aci se vede apriat, cât de mare pondă s'a pus pe limba noastră, de aci se vede mai departe și aceea, că guvernul provisor a purtat grijă de cultivarea tuturor civilor, — în timp ce guvernul constituțional de astăzi nu se înfioră a dărâma totu ce este alcătuit pentru cultivarea noastră.

Indată ce fostul profesor *Gavriliu Sabo* a fost denumit de paroch și a venit în vacanță catedra de religione și limba română, s'a și pus la cale sfășierea și dărîmarea catedrei noastre de către ministrul de culte și instrucțiune. Așa-dăr guvernul, care este chemat din pozițiune, ce o ocupă, a veghia cu sumpătate, ca să se respecte legile sancționate, care are datorința de a apăra ori ce încălcare de drept, ca proprietate scumpă a poporilor, ce compun statul, se face însuși călcător de legi, prin ce în adinsu tinde a lăți discordia, ura și neîndestulirea între noi și compatrioții noștri maghiari.

Denumindu-se în anul acesta școlară profesor la gimnasiu prin episcopul nostru diecesan, *cestui nou profesor i-s'a luat dreptul de a pute propune limba română. Tot odată din salariul de 600 fl., destinat pentru catechetul nostru s'au subtras 200 fl.,* pentru ca astfel catechetul român neavând salariu corăspunător pregătirei și statului ce-lu ocupă, să fie eschis din societate și espusu la desconsiderațiune. Atâta salariu, adică 400 fl., are de sigur și pedelul din gimnasiu, căci este cunoscut, că servitorii din cancelariile statului, cari purtă epistolele și mătură localul, mai în toate locurile au plată dela 300—400 fl.

Er ca batjocura să fie și mai palpabilă, de Joi până mai apoi limba română și literatura s'a încredințată la doi profesori străini, cari înșiși ar trebui să învețe dela studenți, și sunt de batjocura glumefilor noștri studenți, cari ridă de dânsii în loc să învețe. Spre ilustrare, vă aduc un singur exemplu: Mai dila trecute li-s'au dat în școlele superioare un exercițiu de tradus cu titlul „*Trei veri primari*“. Profesorul iescitu de limba și literatura română a tradus așa: „*Három falu bírja*“ (Primarul a trei comune), în loc de: „*A három unokatestvér*“. În urmă pentru de a remunera această „știință“ a limbei române, cele 200 fl. luate dela catechetul român li-se dă acestor „profesorii“, cari și fără de aceea au salariu peste 1200 fl.

Acesta este istoricul, acestea sunt fazele, prin care a trecut și se află ca-

tetra limbei noastre la acest gimnasiu. Acum prin date pozitive voiu arăta, că avem dreptu a pretinde, după legile esistente sistemizarea catedrei atâtu de religione, cât și de limba și literatura română la acest gimnasiu, chiar și în acel casu, decât până acuma ni s'ar fi esistat aceste catedre.

1) Legea despre îndreptărierea naționalităților, cu care îi place guvernului a se făli înaintea Europei, legea din 1868, art. 44, care este lege sancționată și în vigore, în ce privește deșteptarea și cultivarea civilor din stat are aceste dispozițiuni:

§. 17. „In școlele înființate, seu în casu de lipsă, ce se vor înființa din partea statului, respective guvernului, de-orece în ce privește limba nu sunt luate dispozițiuni prin o lege pozitivă, se ține de sfera de activitate a ministrului de culte a se îngriji de acesta. Inș avându statul ca scopu supremu cultivarea tuturor din punctul de vedere alu binelui comun este îndatorat a se îngriji ca în școlele statului fî-care cive, aparțin elu ori-cărei naționalități, unde numai locuesc în grupuri mai mari în apropierea provinciei locuite de dânsii, să se potă perfecționa în limba maternă, până acolo, de unde se începe perfecționarea mai înaltă academică.“

§ 18. In acele ținuturi, în care deja sunt seu se vor înființa școle de stat medii ori inferioare și în cari se întrebuinteză mai multe limbi, pentru toate acele limbi se se ridice catedre pentru punerea limbei și a literaturii.“

2.) Aceste recerinte, ce le pretinde legea, le întrunim toate. Pentru-că noi formăm un grupu constatator din 270 comune; poporul din 8 cercuri pretoriale, neamintind acele părți din Marmacia, cu cari suntem vecini, constă din 180454 suflete chiar după statistica țerei, care nu e tocmai esactă. Prin urmarea *Baia mare este unu centru de cultură pentru 180.454 suflete române,* la care se adună tinerii noștri din 3—5 comitate.

3.) Considerându numărul tinerilor noștri, cari cercețază acest gimnasiu, eră se implinesce o recerintă a legii, care pretinde apriat catedre deosebită atâtu pentru religione, cât și pentru limba și literatura română. In anul școlar 1889/90, după cum arată raportul gimnasialu, am avut la studiu 86 Români. La aceștia s'a propus religionea în 6 ore, eră limba și literatura ca din grație în 4 ore pe săptemână. Profesorul nostru, care a propus peste săptemână 20 ore a avut salariu de 600 fl., pe când catechetul r. cat., care a propus religionea la 92 tineri în 16 ore pe săptemână, cum și toți ceilalți profesori, au avut salariu de câte 1200 fl. Din acesta încă se vede, că cu noi se tracteză din partea stăpânirei ca cu nisce fi vitregi. neluându-se în considerațiune, că în cea mai mare parte acest gimnasiu este susținut din contribuțiunea celor 189.000 de Români.

Acastă procedură ilegală a guvernului pretinde energi din partea noastră, ca prin luptă cu arma legalității să pretindem respectarea legii, care ne asigură cultivarea în limba noastră română. Este și va fi pururea o pată pe unu astfel de guvern, pe care civii trebuie să-lu constrângă și să se îngrijescă, ca să respecteze legile sancționate.

Noi prea bine vedem, cunoscem și scim scopul păcătoșu, la care dorește a ajunge guvernul. Voesc anume, ca noi să nu avem ni cază preoți — cari sunt chemați a lăți credința — crescuți în limba noastră! tinde a cresce din fi noștri nisce ieniceri, cari să fie sbiciuitorii poporului; voesc a înmulți numărul renegaților, cu cari să potă păta caracterul nostru național. Din această stare numai lupta drăptă nepote mantui, prin urmare Vă rog să cugetați mijloce eficace pentru vindecarea acestor rele, să nu lăsăm a trece timpul, căci scrisu este oă: „*Volenti non fit injuria*“.

Compatrioților maghiari, cu cari trebuie să viețuim și în bine și în rău pe acest pământ alu patriei comune, să le spunem, că să nu contribuie la amărirea dila noastră condus de patimă, eră guvernului să-i dăcem de deputatul opoziționalu Br. Kemeny Dénes din an. 1847 în dieta din Cluș: „*Aveți grijă, căci Dumneșu nu potă suferi îndelung o astfel de stare*“.

Satul-nou de susu, 1891 Febr. 27.

Ioan Costin, preot gr. cat.

Corespondența „Gaz. Trans.“

Beiuș, 1 Martie a. c.

Balul arangiatu de casina română din Beiuș în ziua de 28 Februarie n. pentru înmulțirea bibliotecii sale, reuși foarte bine.

Petrecerea se începu la 10 ore, când apără patronesa balului, D-na Mureșianu, împreună cu stimabilu ei soțu, d-lu medicu opidanu și președintele balului, cari fură întâmpinați cu unu „să trăiescă“ entusiasmătu.

Comitetul arangiatoru, care a fost compus din flora națiunei noastre din Beiuș, și-a pus totă silința pentru ca această petrecere să reeșă cât mai bine, ceea ce li-a și succesu pe deplin. Sala era decorată cu gustu, ordinea jocurilor bine compusă, așa că nimicu nu lipsi pentru ca petrecerea să decurgă cu totă însufleșirea până dimineața la 7 ore, când fî-care duse cu sine cele mai dulci suvenir de la această petrecere.

Balul avu unu caracteru cu totul românescu; în paușă se jucă: „Bătuta“, „Călușerulu“ și „Hora.“ În privința jocurilor acestora am să aminescă, că au fost jucate cu foarte mare precisiune, tactulu a fost ținutu foarte bine, figurile fură esecutate precisu de 9 tineri stud., la a căror vedere publiculu a eruptu în urări de „să trăiescă“ entusiasmăte.

Damele nu erau în număr mare, dăr câte au fost și-au petrecutu foarte bine; „Romana“, „Quadrilulu“ și „Ardeleana“ au fost jucate de mai multe ori în colone de câte 30 de părechii. Mi pare rău, că nu cunoscu pe toate dânsăle și domnișorele, cari au participat; dintre cele cunoscute însă, pe lângă d-na președintă Mureșianu, aminescă pe d-șorele:

Paladi din Borod; Popu din Căbești; Frică din Uileac; Bogdanu din Crișior; Eleftera P. Popu din Petrosă; L. Cașolan; Ianca Jánosy, E. Indre, Vachter, Mihaly și Klein Serena. Apoi d-nele:

Popu Ardeleanu, vęd. Mureșianu nasc. Farcașu din Medesa (com. Satmaru), Tury, Radu, Simai, Erdelyi, Ardeleanu, Popu din Căbești, Popu din Topa, Bogdanu din Crișioru, Danu din Budureșă și Ihon.

Durere, că costumulu nostru național în părțile noastre nu se folosesce la astfel de petreceri.

Ascanio.

Dare de sēmă și mulțamită publică.

Căpruța, 16 (28) Februarie 1891.

Petrecerea cu jocu ce s'a arangiat în școla confesională română din Căpruța, comitatul Arad, cerculu Radna, la 14 (26) Februarie 1891 în favorul școlei, a reușit bine și a fost foarte animată. Au participat peste 100 de persoane și au suprasolvit următorii, cărora prin această le exprimăm sincera noastră mulțamită:

Bernat Seidner din Berzova 5 fl., Ioan Crișianu, parochu gr. or. în Căpruța 2 fl., Leipnicu și Potlaha câte 1 fl. 40 cr., Leințanu Kőmives 1 fl. 80 cr., Teodoru Cosma, comerciantu; Ioan Potterer, notar cerc. și Leopold Cohn, comerciantu câte 1 fl. Alesandru Tereanu, comerciantu; Geza Posevici, notar în Berzova; Irod Nandor, notar în Glogovațu, și Cotio, notar în Radna, câte 80 cr., Posevici mag. post. în Berzova și Volheim câte 80 cr., Calmar adjunct not. 40 cr., Componas resp. fuanțialu 30 cr. Suma suprasolvirilor 20 fl. 10 crețari.

Venitul brutu alu petreceri face

70 fl., din care subtragându-se spesele în suma de 40 fl., rezultă unu venit curăț de 30 fl.

În numele comitetulu arangiatoru, repetăm a esprima mulțamita noastră tuturor d-ni contribuenți și participanți.

Ioan Crișianu, Teodoru Cosma, parochu, ca președinte. cassaru.

Teatrul germanu în Brașovu.

„Müller und Miller“ comediă în două acte de Alex. Elz și opereta comică „Flotte Bursche“ într'un act de Suppé, cari s'au reprezentat Mercuri sera au întrunit unu publicu foarte numerosu. Rolurile din comediă au fost bine împărțite, căci atâtu d-ra Austerlitz ca Madame Schraube, cât și d-lu Seeling, ca candidatu în teologiă au înveselit minunat publiculu prin interpretarea escelentă a rolurilor lor. D-ra Toni Robe ca Friedrike cu joculu ei plinu de viață asemenea și d-na Rollberg-Berger ca Hannchen, cu figura-i simpaticu au contribuit multu la reușita comediului.

Vechia operettă „Flotte Bursche“ până și în ziua de astăzi își are efectulu său. Din partea musicală a piesei amintim ca foarte reușit duo părechi țărănesce cântat de d-ra Lanz și de d-na de Dworak. D-ra Rafael ca Frinke a fost de astădată cam răgușită, pe d-ra Toni Robe (ca Brand) o amintim și aici că are unu joc de scenă foarte plăcutu. D-lu Seeling a jucat cu multă pricepere și de totu naturalu rolulu bogatulu șgărcitu.

TELEGRAMELE „GAZ. TRANS“

(Serviciul biroului de corresp. din Pesta)

Budapesta, 5 Martie (camera deputaților). Răspundendu la interpelațiunea lui Helfy, ministrul președinte Szapary declară, că i-a venit la cunoscința ministrului de esterne, că în Bulgaria petrecu indivii cunoscuți ca anarhiști și nihilști, cari plănuesc atentate în contra Rusiei, eventualu în contra vieții Țarului.

Ministrulu de esterne a avisat pe însărcinatulu de afaceri, ca să facă atentu pe guvernulu bulgaru, căci se presupune, că guvernulu bulgaru sprijinesce pe nihilști. Asemeni avisuri au primit și însărcinații de afaceri ai Germaniei și ai Italiei. Guvernulu bulgaru mulțami pentru că a fost făcut atentu și protestă în contra presupunerii că elu ar sprijini asemenea indivii seu uneltirile lor, deorece șcie bine, că acesta e păgubitoru pentru Bulgaria. Așasta lucrulu. Unu altu pasu n'a făcutu ministrulu de esterne, procederea lui a fostu corectă și motivată. Răspunsulu s'a luat la cunoscința.

ULTIME SCRIRI.

Noulu ministeriu român s'a constituitu astfel: Generalu Florescu, primu ministru fără portofoliu, Lascaru Catargiu, interne, Vernescu finance, colonelul I. Lahovary rășboiu, C. Esarcu la esterne, C. Olanescu lucrări publice, Ivooreanu, justițiă, G. Theodorescu instrucțiune.

„Bucarest“ asigură, că Regele a acordat d-lui generalu Florescu decretulu eventualei disolvări a Camerei.

Literatură.

Poesii, de *Mihai de Bonachi*. Bucurescu, libraru editoru: Ig. Haimann (Calea Victoriei 74). 1890. — Sub titlul acesta a apărut la Bucurescu o colecțiune de 265 de poesii de Mihai de Bonachi. Formatu octav, hârtia de lux, legat elegant și cu gustu.

Proprietaru: Dr. Aurel Mureșianu. Redactoru responsabilu interinalu: Gregoriu Maior.

Cursul pietei Braşovului.

din 5 Martie a. c. 1891

Table with exchange rates for various currencies like Banconote româneşti, Argintiu românesc, Napoleon-d'or, etc.

Cursul la bursa din Viena.

din 4 Martie st. n. 1891.

Table with stock market data from Vienna, including Renta de aur, Renta de hârtie, and various bonds.

Advertisement for Iosif Csik, Prima fabrică de Syrmier Portland-Cement și vară-hydraulică in BEOCSIN. Includes details about quality and contact information.

Advertisement for Emil Mayer, FABRICA DE CEASORNICE. Features an image of a pocket watch and text describing the quality of their timepieces.

Arverési hirdetményi kivonat. A brassói kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság, közhírré teszi, hogy Muscan G. Ilisie és társa végrehajthatónak árverési vevő Vulsán Todor ellen 266 frt. 66 kr. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében...

Mersul trenurilor pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabilă din 1 Octomvrie 1890.

Large railway schedule table with columns for routes (Budapesta-Predeală, Predeală-Budapesta, etc.), train types (Tren de pers., Tren de accelerație), and departure/arrival times.